

Reisebrev fra Femundsstien

Lørdag 25. juni kl. 12 startet turen fra Femundsenden. Planen var å gå gjennom natten, oppleve solnedgang og soloppgang, landskapet og stillheten. Fra bredden av Femund med hvite sandstrender, gjennom fjellskogen og opp til fjellviddene. Målet var å gå så lenge vi orket i ett strekk, kanskje helt til Flå i Trysil. Vi kom til Støteriset, og selv om turen ble litt kortere enn planlagt, så hadde vi en helt magisk tur på myke stier i det lettgatte fjellterrenget.

Femundsenden til Sørljota – 4,8 km

Vi måtte ta snartur ned til den flotte sandstranda ved Femundsenden før vi startet på første etappe på 4,8 km til Sørljota. Denne første delen av turen gikk gjennom åpent skogslandsskap, på flotte, samle stier, forbi vann og over myrer. Hele veien var det godt merket og gode klopper over myrene.

Ruten er merket, men ikke nødvendigvis som Femundsstien. Derfor er det lurt å stikke innom Turistkontoret i Engerdal å kjøpe med seg brosjyren, som er utarbeidet av DNT Engerdal og Trysil, med kart og litt informasjon om avstander, fiskeplasser og hvilebuer langs stien. Den var hendig å ha på veien for oss som ikke er lokalkjent og.

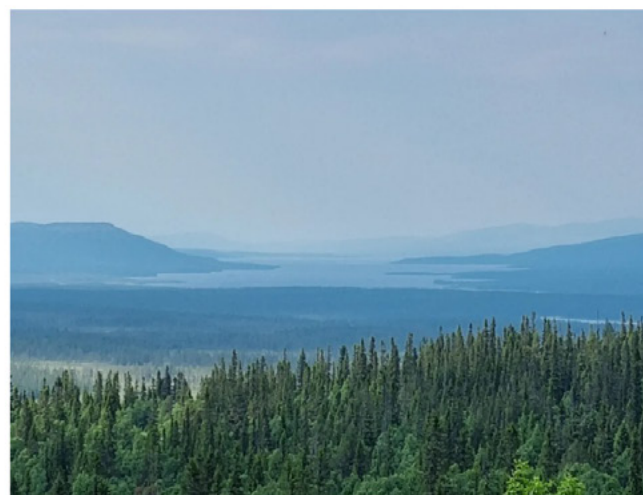

Fantastisk tur langs hvite strender på Femundsenden

Sørljota til Hovden – 11,6 km

Store delen av turen fra Sørljota til Hovden går gjennom skog, over myrere og forbi vann og tjern. Den dagen vi gikk, hadde vi varmt vær og en liten bris som holdt insektene borte. De siste kilometrene opp mot Hovden starter en sympatisk oppstigning, mange nok høydemeter til at landskapet åpnet seg og utsikten over Femunden kommer til syne. Høydemeterne er nesten umerkelig, for stigningen skjer sakte og over tid.

Det er ikke så mange stedene å fylle vann underveis, så pass på at du benytter anledningen til å fylle når den byr seg.

Utsikt over Femunden fra tilrettelagt rasteplass omtrent 1 km før Hovden

Hovden – snaufjellet åpner seg

På Hovden (866 moh) starter oppstigningen mot snaufjellet og Syndre Svarthammerskaret på ca. 1000 moh. Det er grønt, grått og hvit reisemose på alle kanter. Vi gikk sakte, for trangen til å snu seg og skue mot de majestetisk Sølénfjella var stor.

Femunden forsvant etterhvert bak horisonten, og det var oss, evigheten og høyfjellet. Ikke en sjel, annet enn en ørn som kretset og en vipe som kjempet for å holde den på avstand. Innerst i skaret er det satt opp en solid gapahuk som det er mulig å søke ly i. Vi skjønner at her kan det være værhardt, for gapahuken er bardunert fast og sikret ettertrykkelig mot vær og vind.

Utsikt mot Sølénfjella

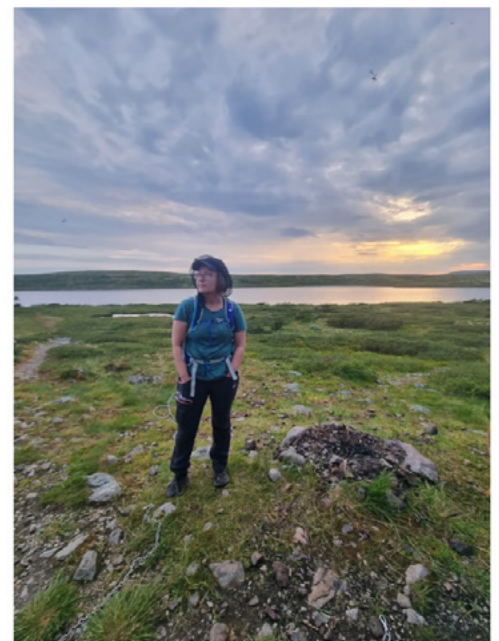
Sjøene på høyfjellet

Etter å ha passert Svarthammerskaret åpner landskapet seg og vi skimter Blakksjøen i det fjerne. Kvelden er i ferd med å falle på, men vi er heldige og kan gå i lettkledd uten å bli kalde. Kanskje vi har stolte for blindt på værmeldingene. Det var meldt sol og lett bris hele turen, men himmelen blir svart, og vi aner at det kommer regn vår vei. Det er 18 km igjen til Lillerøåsen, og det passer dårlig å bli våt. Vi har pakket lett og lagt igjen regntøyet i bilen.

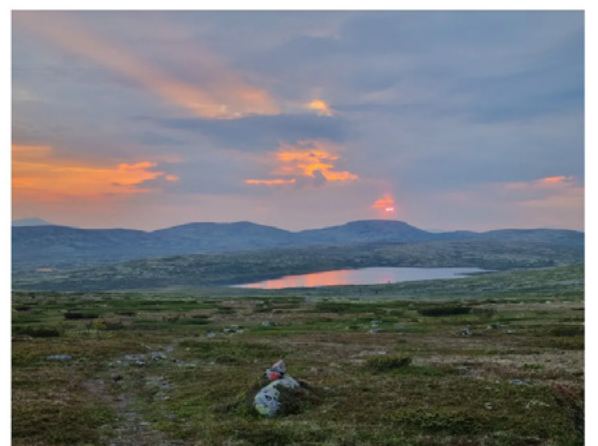
Vi fant le for regnet i en gapuhuk ved Hognsjøen. Der traff vi også en fin fyr som fyrte opp primusen og fikset varm kaffe og hundekos med to viltre schäferhunder. Dobbelflaks.

Det kunne blitt en lang og krevende natt, om vi hadde blitt våte og kalde. Det slapp vi heldigvis. Moralen er vel at det er lurt å være forberedt på alt langt fra folk i høyfjellet, selv på en strålende sommerdag. Det er langt mellom gapahukene og hyttene i dette området

Svipptur til Riksgrensen og Østrehogna

Etter rasten ved Hognsjøen bar det videre innover fjellet. Det gikk ikke fort for vi gikk med solnedgangen i ryggen, og den ropte på oppmerksomhet. Himmelen sto i brann og speilet seg i vannene. Det eneste som kunne ødelagt denne opplevelsen var myggen. Brisen vi hadde kost oss med hele dagen, forsvant med regnet. Nå var det blikkstilte og perfekte forhold for mygg. Regntøyet lå kanskje igjen i bilen, men myggnetting hadde vi med og den gjorde jobben. Den var like nødvendig som kart, nok mat og drikke og gode sko. Uten myggnetting hadde vi kanskje mistet vettet og forstand, og da er det tvilsomt om vi hadde kommet oss helskinnet frem til Lillerøåsen.

Hognsjøen i solnedgang

Toppen av Østrehogna, på riksgrensen mellom Norge og Sverige, på grensen mellom natt og dag. Det er kun 600 meter fra stien mellom Hovden og Lillerøåsen opp på toppen av Østrehogna. Det er definitivt verdt turen. Nydelig vidstrakt utsikt i alle retninger. På toppen av varden er det en støtte der det er inngravert 1757 og en kongekrone. Mulig Christian VII har vært her før oss

Vann og havregrøt Litterøåsen

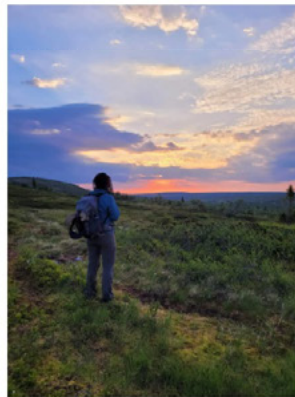
På veien mellom Østrehogna og Litterøåsen er det flott sti og lett å gå. Natta er lys og solnedgang og soloppgang gikk nesten i ett. 2-3 timer med skumring midt på natta. Hodelyktene lå urørt i sekken, selv om myggnettingen gjorde natta mørkere enn den ellers ville vært. Vi gikk nesten tom for drikke, og det var ikke bekket å se hele veien mellom Hognsjønen og Litterøåsen. Gleden var stor da vi hørte elva bruse og vi fikk tanket opp flaskene igjen da vi endelig kom frem til Litterøåsen ca. kl. 02 og kunne nyte havregrøt og friskt fjellvann.

Frokost og kartsjekk på Litterøåsen

Litterøåsen til Støteriset 8,5 km

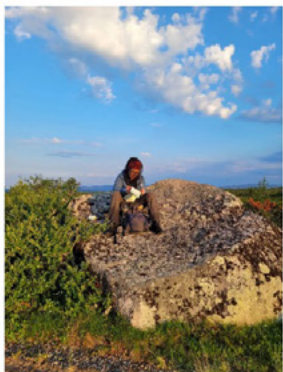
Halveis mellom Litterøåsen og Støteriset vandret vi inn i Trysil kommune. En ny dag gryr og sola er på vei opp over åsene i øst. Vi var strålende fornøyde med opplevelsene igjennom natt, beina signaliserte at de hadde fått nok, og selv om det fremdeles var en del kilometer igjen til Flå bestemte vi oss for at turen hadde vært fenomenal og at det ikke var noen grunn til å ødelegge turmulighetene resten av sommeren ved å pushe på for å komme helt i mål.

En ny dag er i emning

Det blir lysere for hvert minutt som går

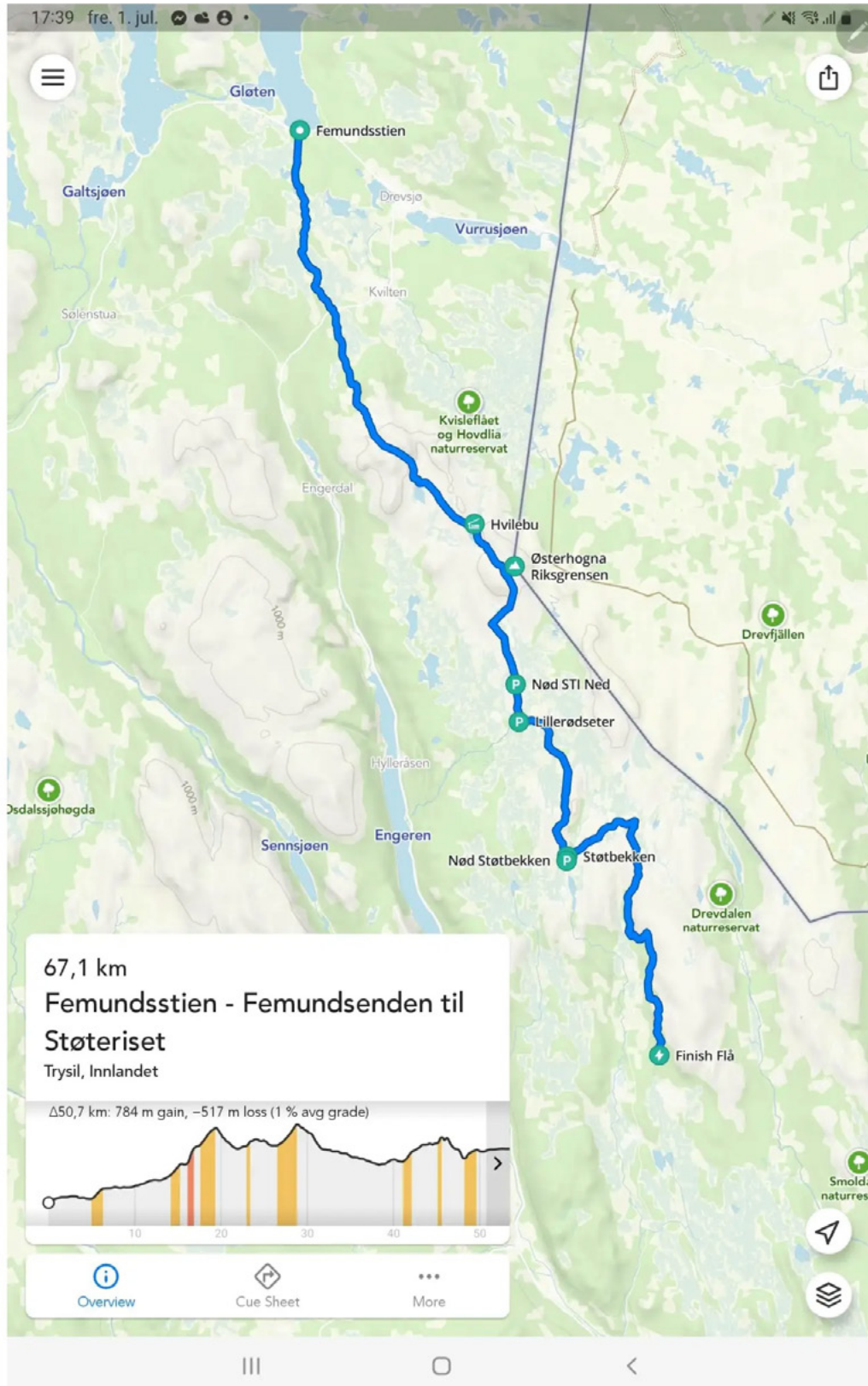

Vi hadde alleiert oss med kjentfolk i området, som kunne plukke oss dersom noe sviktet underveis. Nå gjensto bare en siste sjekk på kartet, en neve peanøtter og sjokolade, før vi kunne gyve løs på de siste par kilometrene ned til avtalt møtested. Sjelden har det smakt bedre med nytraktet kaffe og flaggheising. Vi var helt enige om at det var en fantastisk flott tur, som anbefales på det varmeste.

Hilsen Sigrid O. Hoem, 26.06.2022

Sjekk ut turen vi gikk i Footpath

Stikk innom turistkontoret i Engerdal sentrum og kjøp med kart over Femundsstien